

॥६॥७॥८॥९॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥१८॥१९॥२०॥२१॥२२॥२३॥२४॥ हिमवतः हिमवत्समीपे कुरुक्षेत्रे

श्रीष्वपुत्रा च शृणुष्वममकोतये तिलदानस्य यत्फलं ॥ निशम्य च यथा त्यायं प्रयच्छ कुरु सत्तम ॥ ६ ॥ पितृणां परमं भोज्यं तिलाः सृष्टाः स्वयं भवा ॥
तिलदानेन वै तस्मात्पितृपक्षः प्रमोदते ॥ ७ ॥ माघमासे तिलान्यस्तु ब्राम्हणेभ्यः प्रयच्छति ॥ सर्वसत्त्वसमाकीर्णं नरकं स न पश्यति ॥ ८ ॥ सर्वसंश्रयं
यजेते यस्मिन्नेत्यजने पितृनु ॥ न चाकामेन दातव्यं तिलं श्राद्धं कदाचन ॥ ९ ॥ महर्षेः कत्रयपस्येते गात्रेभ्यः प्रसृता स्तिलाः ॥ ततो दिव्यगता भावप्र
दानेषु तिलाः प्रभो ॥ योऽष्टि कारूपदाश्चेव तथा पापविनाशनाः ॥ तस्मात्सर्वप्रदानेभ्यस्तिलदानं विधिष्यते ॥ १० ॥ आपस्तंबश्च मेधावी चारवश्च लि
खितस्तथा ॥ महर्षिर्गौतमश्चापि तिलदानेन दिव्यगताः ॥ ११ ॥ तिलहोमरता विप्राः सर्वसंयतं मेथुनाः ॥ समागं व्येन हविषा प्रवृत्तिषु च संस्थिताः ॥
सर्वेषां मतिदानानां तिलदानं विधिष्यते ॥ अक्षयं सर्वदानानां तिलदानं मिहोच्यते ॥ १२ ॥ उच्छिन्ने तु पुराह्व्ये कुचोर्क्षिः परंतपः ॥ तिलैरक्षि
त्रयं हुत्वा प्राप्तवान् गतिमुत्तमां ॥ १३ ॥ इति त्रोटं कुरुश्रेष्ठ तिलदानमनुत्तमं ॥ विधानं येन विधिनो तिलानां मिह चास्यति ॥ १४ ॥ अत ऊर्ध्वं निबो
धे देवानां यष्टुमिच्छतां ॥ समागमे महाराज ब्राम्हणो वै स्वयं भवा ॥ १५ ॥ देवाः समेत्य ब्राम्हणभूमिभागे यियक्षवः ॥ ब्रह्मदेवमयान्वतयं जेम इति
पार्थिव ॥ १६ ॥ देवा ऊचुः भगवंस्त्वंप्रभूभूमेः सर्वस्य त्रिदिवस्य च ॥ यजेम हि महाभाग यज्ञं भवदनुज्ञया ॥ १७ ॥ नाननुज्ञातं भूमिर्हियज्ञस्य फ
लमश्नुते ॥ त्वं हि सर्वस्य जगतः स्थावरस्य चरस्य च ॥ १८ ॥ प्रभू भवसि तस्मात्त्वसमनुज्ञातुमर्हसि ॥ अग्नो वाच इदानीमिदानीं भागं भवद्भ्यो हंस्तु
रर्षभाः ॥ १९ ॥ यस्मिन् देशे करिष्यध्वं यज्ञान्काश्यप नंदनाः ॥ देवा ऊचुः भगवन्कृतकार्याः स्मयस्महं स्वासुदक्षिणे ॥ २० ॥ इमं तु देशं मुनयः पृथुया
संति नित्यदा ॥ ततो गस्त्यश्च कण्वश्च भृगुरत्रिदृषा कपिः ॥ २१ ॥ असितो देवलश्चैव देवयज्ञमुपागमन् ॥ ततो देवामहात्मान ईजिरे यज्ञमच्युते ॥ २२ ॥
तथा समापयामासु र्यथा कालं सूर्यभाः ॥ तद्दृष्ट्वा हिमवत्स्य च लोत्तमे ॥ २३ ॥ षष्ठमं चोक्तोस्तस्य भूमिदानं प्रचक्रिरे ॥ प्रादंशमानं
भूमेस्तु यो दद्यादनुपस्कृतं ॥ न सीदति सकृच्छ्रेषु न च दुर्गोण्यवाप्नुते ॥ २४ ॥ तवा तात पसहांगुहं भूमिं सं संस्कृतां ॥ २५ ॥ प्रदाय सरलो कस्थः पुण्या
तेऽपि न चाल्यते ॥ मुदितो वसति प्राज्ञः शोक्रेण सह पार्थिव ॥ २६ ॥

येषां कुरुक्षेत्रं वेदिरासीदिति निश्चिन्तेः ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥